coordinatie
bureau

KONINKRIJK BELGIE.

ROYAUME DE BELGIQUE.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, tweede kamer, de 25e October 1952 door de Minister van Volksgezondheid en van het Gezin verzocht hem, binnen een termijn van ten hoogste drie dagen, van advies te dienen over een ontwerp van koninklijk besluit "betreffende de invoer van vlees", heeft ter zitting van 31 October 1952 het volgend advies gegeven :

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, deuxième chambre, saisi par le Ministre de la Santé publique et de la Famille, le 25 octobre 1952, d'une demande d'avis, dans un délai ne dépassant pas trois jours, sur un projet d'arrêté royal "concernant l'importation des viandes", a donné en sa séance du 31 octobre 1952 l'avis suivant :

Het kan zijn nut hebben het eerste lid van de inleiding aan te vullen met het zinsdeel "namelijk op de artikelen 10, 11, 12 en 13", om duidelijk aan te geven welke wetsbepalingen de rechtsgrond voor het ontwerp vormen.

\+

\+ \+

In artikel 1 versterkt het bijwoord "verplichtend" hoegenaamd niet het dwingend karakter van het artikel. Het kan zonder bezwaar worden weggelaten.

\+

\+ \+

Artikel 2 schrijft de overlegging voor van "een officieel gezondheidsbewijs van het land van herkomst".

Uit de verklaringen van de gemachtigde van de Regering blijkt :

1° dat het in werkelijkheid niet gaat om het land van herkomst van het dier, doch wel om het land waar het dier geslacht werd;

2° dat de Regering de invoer van vlees uit een land waar geen officiële regeling voor de gezondheidscontrôle bestaat, niet wil verhinderen wanneer voor het vlees een gezondheidsattest wordt overgelegd dat zekere waarborgen vertoont.

.../...

Artikel 2 van het ontwerp zou derhalve als volgt moeten luiden "... is afhankelijk van de overlegging van een gezondheidsattest, afgegeven door een officieel erkend of aangenomen veearts van het land waar het dier geslacht werd".

\+

\+ +

Aangezien de laatste twee leden van artikel 3 op alle in dat artikel bedoelde diersoorten slaan, zou het, ter voorkoming van alle twijfel, in twee paragrafen moeten worden gesplitst " § 1. Invoer van vlees geschiedt : a..., b..., c... - § 2. In het vlees ...".

In a, kan de uitdrukking "mits aanhechting, in hun natuurlijk verband" best worden vervangen door "zo echter dat kop, tong, longen, lever en nieren met hun natuurlijke hechtmiddelen aan het dier bevestigd zijn". Dit geldt ook, mutatis mutandis, voor b en c.

Uit de verklaringen van de gemachtigde van de Regering is verder gebleken dat in het tweede lid onder a, niet noodzakelijk het land van uitvoer is bedoeld, doch wel het land waar het dier werd geslacht. Derhalve zijn de woorden "welk het land van herkomst ook weze" overbodig en moeten de woorden "land van uitvoer" vervangen worden door "land waar het dier werd geslacht".

\+

\+ +

.../...

Artikel 4 van het ontwerp.

In de artikelen 10 en 11 van de wet, welke de Koning de bevoegdheid verlenen om de invoer van vlees te regelen, is alleen sprake van invoer van gehele dieren, waaraan sommige organen vast moeten zijn of van invoer bij halve dieren of bij kwartieren, zonder dat de organen er aan vast zijn. De wet spreekt nergens van invoer van verse afval of van losse verse organen.

Artikel 4 vindt derhalve geen rechtsgrond in de wet.

Daarentegen is het voor een practische toepassing van artikel 11 van de wet vereist, dat de Koning bepaalt in welke landen de keuring van de voor de uitvoer bestemde dieren geschiedt onder de voorwaarden en met de waarborgen welke hij voldoende acht.

Het ontwerp of een bijlage bij het ontwerp zou die landen moeten aanwijzen.

\+

\+ \+

In artikel 5 zou het woord "veearts", om de redenen uiteengezet in de commentaar op artikel 1 en met het oog op overeenstemming, moeten voorafgegaan zijn van "officieel erkend of aangenomen".

\+

\+ \+

.../...

Artikel 6 van het ontwerp handelt over invoer van vet en darmen voor industriële doeleinden. Die producten kunnen echter niet beschouwd worden als zijnde vers vlees of vleeswaren in de zin van de wet. Zij vallen dienvolgens buiten haar toepassingsgebied.

De bedoeling van de Regering, die de fraude onmogelijk wil maken, zou ter zake als volgt kunnen worden weergegeven: "Ten aanzien van vet en darmen welke bij de invoer worden voorgesteld als bestemd voor industriële doeleinden, bestaat de gezondheidscontrôle er in, na te gaan of het gebruik er van voor de menselijke voeding definitief onmogelijk is".

Verder zou deze bepaling beter na artikel 8 van het ontwerp komen.

\+

\+ +

Artikel 9 zou moeten worden aangevuld met een bepaling betreffende de kenmerken van de inkt die voor het stempelmerk moet worden gebruikt.

\+

\+ +

Uit de begripsbepalingen aangegeven in artikel 1 van de wet en uit artikel 10 van dezelfde wet volgt impliciet dat het begrip vers vlees tegenover de begrippen toebereid of verduurzaamd vlees komt te staan. Derhalve moeten onder vers vlees worden verstaan, het eigenlijke vers vlees, het gekoeld vlees en het bevroren vlees. Het eerste lid van artikel 10 van het ontwerp zou derhalve moeten aanvangen als volgt :

.../...

"Artikel 10.-

Vers vlees, al dan niet gekoeld of bevroren, moet ...".

Om de redenen uiteengezet in de commentaar op artikel 2 zou verder de uitdrukking "land van herkomst" moeten worden gewijzigd in "land waar het dier werd geslacht".

\+

\+ +

In het tweede lid van artikel 11 zou nader moeten worden bepaald op welk tijdstip de aldaar gestelde termijn van 24 uur ingaat. Ook zou men uit die tekst moeten kunnen opmaken tot welke ambtenaar de invoerder zich moet wenden "wat Antwerpen betreft". Het ligt voorzeker niet in de bedoeling van de Regering, een beroep bij om het even welke aan het hoofdbestuur verbonden inspecteur open te stellen.

\+

\+ +

Verder zou in artikel 12 de Franse tekst duidelijker worden mits "représentée" te vervangen door "présentée à nouveau".

\+

\+ +

In artikel 13 lezе men "per 100 kg vlees of gedeelte van 100 kg ".

\+

\+ +

.../...

Artikel 14 is overbodig. Vanzelfsprekend komen de lasten van de diensten welke de Staat opricht, te zijnen laste.

\+

\+ +

Met de weglating van artikel 14 moet de aanhef van artikel 15 als volgt luiden : "De vacaties van de met de contrôle belaste veeartsen...".

\+

\+ +

In artikel 16 ware het verkieslijk,bij de bepalingen betreffende de reiskosten geen datum aan te geven, omdat die materie reeds het voorwerp van verschillende en herhaaldelijk gewijzigde reglementeringen is geweest. Beter ware : "De reiskosten ... zijn vastgesteld overeenkomstig de algemene regeling inzake reiskosten".

Voorts verliezc men niet uit het oog dat deze regeling niet van ambtswege toepasselijk is op de veeartsen die geen ambtenaar zijn. Aangezien onder de met de contrôle belaste veeartsen sommigen geen ambtenaar zullen zijn,is het nodig artikel 16 aan te vullen met een bepaling die hen, wat reiskosten betreft, met een bepaalde categorie van het Rijkspersoneel gelijkstelt.

\+

\+ +

.../...

Opheffingen.

Het ontwerp zal de opheffing van de volgende besluiten met zich brengen :

1° koninklijke besluiten van 18 Juli 1919, 25 Augustus 1919, 28 April 1921, 22 November 1921, 25 Februari 1925, 12 September 1933, 11 September 1936 betreffende de invoer van vlees;

2° het besluit van de Regent van 31 December 1947 houdende vaststelling der vergoedingen voor vacatiekosten der contrôleveeartsen;

3° het ministerieel besluit van 17 Augustus 1939 betreffende de kosten voor keuring van vlees ingevoerd uit het Groothertogdom Luxemburg.

Een afzonderlijk artikel zou moeten voorzien in de uitdrukkelijke opheffing van die verschillende besluiten.

\+

\+ \+

Ten slotte stelt de Raad van State, wat de Nederlandse tekst betreft, volgende wijzigingen voor :

In artikel 1, lid 2, schrijve men : "de invoer is toegelaten over ...".

In artikel 3 schrijve men "verplicht" in plaats van "verplichtend" - "deze welke" in plaats van "deze die".

Het laatste lid zou beter luiden als volgt : "Wanneer de dieren in tweeën of vieren verdeeld worden, moet men kunnen vaststellen dat deze delen van een zelfde dier voortkomen".

.../...

Artikel 5 worde gesteld als volgt : "Het gezondheidsbewijs dat,wat betreft het vers vlees, door artikel 10, eerste lid,der wet van ... is voorgeschreven, moet afgegeven worden door ...".

Artikel 8 eindige als volgt : " in overeenstemming met de vereisten van de Belgische reglementering betreffende de keuring van het slachtvlees".

Artikel 9 luide als volgt : Tot besluit van zijn optreden...".

Artikel 11, derde lid,stelle men als volgt : "Is de terugzending onmogelijk,dan worden de ingevoerde producten onbruikbaar gemaakt en vernietigd overeenkomstig de voorschriften van toepassing op het vlees dat hier te lande voor consumptie ongeschikt is bevonden".

Artikel 15, laatste lid : "Verricht een veearts dezelfde dag de contrôle ...".

In artikel 17 vervange men "voorzien" door "bepaald" en in artikel 18 "mits" door "met".

De geijkte formule voor artikel 19 is : "Dit besluit treedt in werking de dag waarop het in het Belgisch Staatsblad is bekendgemaakt".

Il ne serait pas inutile de compléter le premier alinéa du préambule par le membre de phrase : "notamment les articles 10, 11, 12 et 13", de manière à préciser les dispositions légales constituant le fondement légal du projet.

\+

\+ +

A l'article 1er, l'adverbe "obligatoirement" n'ajoute rien au caractère impératif de l'article. Il peut être omis sans inconvénient.

\+

\+ +

L'article 2 prescrit la production "d'un certificat officiel sanitaire du pays de provenance".

Il résulte des déclarations du délégué du Gouvernement :

1° qu'il s'agit en réalité non du pays de provenance de l'animal, mais du pays où il a été abattu;

2° que le Gouvernement n'entend pas empêcher l'importation de viande d'un pays où le contrôle sanitaire n'est pas organisé officiellement, lorsqu'un document sanitaire présentant certaines garanties accompagne les viandes.

Il y aurait lieu, dès lors, de rédiger comme suit l'article 2 du projet : "... à la production d'un certificat sanitaire délivré par un médecin vétérinaire officiellement reconnu ou agréé du pays d'origine".

\+

\+ +

.../...

Comme les deux derniers alinéas de l'article 3 sont applicables à toutes les espèces animales visées dans cet article, il conviendrait, pour éviter tout doute, de le diviser en deux paragraphes : "§ 1er. L'importation des viandes s'opère : a ..., b..., c... - § 2. Aucune incision autre ...".

Aux a, b et c, l'expression "moyennant" serait avantageusement remplacée par la conjonction "avec".

Il résulte enfin des déclarations du délégué du Gouvernement qu'à l'alinéa 2 du a, il ne s'agit pas nécessairement du pays exportateur de l'animal, mais du pays où l'animal a été abattu. Dès lors, les mots : "quel que soit le pays de provenance" sont inutiles et les mots "pays exportateur" doivent être remplacés par "pays où l'animal a été abattu".

\+

\+ \+

Article 4 du projet.

Les articles 10 et 11 de la loi, qui délèguent au Roi le pouvoir de régler l'importation des viandes, ne prévoient que l'importation d'animaux entiers avec certains organes adhérant, ou l'importation par demi-bête ou par quartier sans adhérence d'organes. La loi ne prévoit nulle part l'importation d'abats frais ni d'organes frais détachés.

L'article 4 ne trouve donc pas de fondement dans la loi.

En revanche, l'article 11 de la loi postule, pour qu'il puisse être mis en oeuvre, la détermination

.../...

par le Roi du pays où l'expertise des animaux destinés à l'exportation se pratique dans des conditions et avec les garanties qu'il juge suffisantes.

Il conviendrait de désigner ces pays dans le projet, ou dans une annexe au projet.

\+

\+ +

A l'article 5, pour les raisons exposées au commentaire de l'article 1er et par souci de concordance, il conviendrait de compléter les mots "médecin vétérinaire" par "officiellement reconnu ou agréé du pays d'origine".

\+

\+ +

L'article 6 du projet prévoit l'importation de graisses et boyaux à usage industriel. Ces produits ne peuvent être considérés comme des viandes fraîches ou des préparations de viande au sens de la loi. Ils échappent, dès lors, à son champ d'application.

L'intention du Gouvernement, qui cherche à faire échec à la fraude, devrait, dans ce domaine, se traduire comme suit : "En ce qui concerne les graisses et boyaux présentés à l'entrée comme devant servir à des usages industriels, le contrôle sanitaire consiste à vérifier l'impossibilité définitive de les utiliser pour l'alimentation humaine".

D'autre part, cette disposition serait mieux à sa place après l'article 8 du projet.

\+

\+ +

.../...

Il conviendrait de compléter l'article 9 par une disposition relative aux caractéristiques de l'encre à utiliser pour l'estampillage.

\+

\+ +

Il résulte implicitement des définitions de l'article 1er de la loi et de l'article 10 de cette même loi que la notion de viande fraîche s'oppose aux notions de viande préparée et de viande conservée. En conséquence, il faut entendre par viande fraîche, la viande fraîche proprement dite, la viande réfrigérée et la viande congelée. Dès lors, l'alinéa 1er de l'article 10 du projet devrait débuter ainsi :

"Article 10.-

Toutes les viandes fraîches, qu'elles soient ou non réfrigérées ou congelées, doivent ...".

Pour les motifs exposés au commentaire de l'article 2, il convient, en outre, de remplacer l'expression "pays d'origine" par "pays où l'animal a été abattu".

\+

\+ +

L'alinéa 2 de l'article 11 devrait préciser à partir de quel moment court le délai de 24 heures qu'il prévoit. Il devrait également permettre de déterminer le fonctionnaire auquel l'importateur doit s'adresser "en ce qui concerne Anvers". Il n'entre pas dans les intentions du Gouvernement de permettre le recours à n'importe quel inspecteur attaché à l'administration centrale.

\+

\+ + .../...

L'article 12 serait plus précis si le mot "représentée" était remplacé par "présentée à nouveau".

\+

\+ +

A l'article 13, il y a lieu de dire "par 100 kg ou fraction de 100 kg de viande".

\+

\+ +

L'article 14 est inutile. Il va de soi que l'Etat supporte la charge des services qu'il crée.

\+

\+ +

Si l'article 14 est omis, l'article 15 doit commencer comme suit : "Les vacations du médecin vétérinaire chargé du contrôle ...".

\+

\+ +

A l'article 16, il serait préférable de ne pas déterminer par leur date les dispositions relatives aux frais de parcours, la matière ayant déjà fait l'objet de plusieurs réglementations fréquemment modifiées. Il serait préférable de dire : "Les frais de parcours ... sont fixés conformément à la réglementation générale en matière de frais de parcours ...".

Il importe, d'autre part, de ne pas perdre de vue que cette réglementation ne s'applique pas

.../...

d'office aux médecins vétérinaires non-fonctionnaires. Comme il y aura, parmi les médecins vétérinaires chargés du contrôle, des non-fonctionnaires, il serait nécessaire de compléter l'article 16 par une disposition assimilant, en ce qui concerne les frais de parcours, ces médecins à telle ou telle catégorie des agents de l'Etat.

\+

\+ \+

Abrogations.

Le projet entraînera l'abrogation des arrêtés ci-après :

1° arrêtés royaux des 18 juillet 1919, 25 août 1919, 28 avril 1921, 22 novembre 1921, 25 février 1925, 12 septembre 1933, 11 septembre 1936 relatifs à l'importation des viandes de boucherie;

2° arrêté du Régent du 31 décembre 1947 portant fixation pour frais de vacation des vétérinaires de contrôle;

3° arrêté ministériel du 17 août 1939 relatif aux frais d'expertise des viandes importées du Grand Duché de Luxembourg.

Il conviendrait de prévoir, en un article distinct, l'abrogation expresse de ces différents arrêtés.

De kamer was samengesteld uit — La chambre était composée de

de Heren : Messieurs :	F. LEPAGE,	raadsheer van State, conseiller d'Etat,	voorzitter président
	J. COYETTE, K. MEES,	raadsheren van State conseillers d'Etat	
	J. CYPRES,	adjunct-griffier, greffier adjoint,	griffier greffier.

De overeenstemming tussen de Nederlandse en de Franse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. MEES.

La concordance entre la version néerlandaise et la version française a été vérifiée sous le contrôle de M. MEES.

DE GRIFFIER - LE GREFFIER,

(get.) J. CYPRES.

DE VOORZITTER - LE PRESIDENT,

(get.) F. LEPAGE.

uitgifte afgeleverd aan de H. Mi- expédition délivrée à M. le Minis-

nister van Volksgezondheid en van het Gezin.
tre de la Santé publique et de la Famille.

De 1952. Le 1952.

De Griffier van de Raad van State, Le Greffier du Conseil d'Etat,

R. DECKMYN.